

Předseda

Ing. Marek Rojček, Ph.D.

o rozkladu. Rozkladová komise navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit povinnému subjektu k novému projednání.

[5] Při svém rozhodování vycházel předseda ČSÚ především ze spisového materiálu předloženého odborem informačních služeb ČSÚ jako povinným subjektem, z § 20 odst. 4 písm. a) a b) InfZ, podle kterých se na rozhodnutí o odmítnutí žádosti a na odvolací řízení použijí ustanovení správního řádu, a z obsahu návrhu rozkladové komise. Po zjištění, že rozklad byl podán oprávněnou osobou a včas, přezkoumal předseda ČSÚ v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu z moci úřední v plném rozsahu soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, přičemž se zabýval především otázkami, zda existuje důvod pro odmítnutí žádosti, zda povinný subjekt tento důvod správně podřadil pod konkrétní hmotněprávní ustanovení informačního zákona a zda odůvodnění napadeného správního rozhodnutí splňuje náležitosti kladené na ně ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, potažmo zda jeho případné nedostatky nebrání hodnotit zákonnost napadeného rozhodnutí.

[6] Z předložených podkladů a z vyjádření povinného subjektu předseda ČSÚ zjistil, že povinný subjekt žádost odmítl s odkazem na § 11 odst. 3 InfZ, podle kterého se informace, které povinný subjekt získá od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, neposkytují, přičemž povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.

Z platné právní úpravy vyplývá, že orgány vykonávající státní statistickou službu (tedy i povinný subjekt) mohou poskytnout žadatelem požadované důvěrné statistické údaje jen za podmínek, které stanoví zákon, konkrétně § 17 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 89/1995 Sb.“). Podle § 1 téhož zákona je státní statistická služba činností, která zahrnuje získávání údajů, vytváření statistických informací o sociálním, ekonomickém, demografickém a ekologickém vývoji České republiky a jejích jednotlivých částí, poskytování statistických informací a jejich zveřejňování. Její součástí je též zajišťování srovnatelnosti statistických informací a plnění závazků z mezinárodních smluv v oblasti statistiky, kterými je Česká republika vázána, přičemž součástí státní statistické služby není shromažďování nebo vyžadování informací a podkladů prováděné na základě zvláštních zákonů k jiným než statistickým účelům. Z této zákonné definice nevyplývá, že by státní statistická služba měla charakter kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, tzn. činnosti, kterou by v obecné rovině bylo možné označit jako správní dozor, na kterou § 11 odst. 3 InfZ dopadá. Podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 89/1995 Sb. ČSÚ sice sleduje dodržování povinností v oblasti státní statistické služby a ukládá správní tresty za jejich porušení, což je činnost, která vykazuje jisté parametry správního dozoru, současně je však třeba konstatovat, že podle vymezení výše citovaného § 1 zákona č. 89/1995 Sb., je státní statistická služba, v rámci které se získávají důvěrné statistické údaje, jejichž poskytování upravuje § 17 tohoto zákona, činností svým obsahem nepoměrně širší. Nelze proto odmítnutí žádosti založit na tom, že důvěrné statistické údaje, které jsou předmětem žádosti o informace, byly získány v rámci činnosti kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné.

V tomto smyslu předseda ČSÚ shodně s návrhem rozkladové komise dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí zásadní vadou spočívající v nesprávném právním posouzení věci, když je odmítnutí žádosti založeno na hmotněprávním ustanovení, které na daný případ nedopadá. K takové vadě je třeba přihlídnout z moci úřední.

Předseda
Ing. Marek Rojíček, Ph.D.

[7] S ohledem na charakter požadovaných informací dopadá na řešenou situaci spíše ustanovení § 8a odst. 1 InfZ, podle kterého informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje, povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Těmito předpisy jsou zejména obecné předpisy týkající se nakládání s osobními údaji, tzn. nařízení EU č. 679/2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ale i případné speciální úpravy jako např. § 17 zákona č. 89/1995 Sb. Tomuto závěru nakonec odpovídá i podstatná část odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve které povinný subjekt uvádí, že „Ze Žádosti Žadatele je zřejmé, že žádá ve shora uvedeném bodě poskytnout informace, které jsou osobními údaji fyzických osob podle zvláštního zákona, přičemž dle Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (Nařízení (EU) 2016/679) (GDPR) jsou osobními údaji fyzické osoby veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychologické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Pro doplnění uvádíme, že takový údaj, který umožňuje přímou nebo nepřímou identifikaci jednotlivé právnické osoby nebo který je osobním údajem fyzické osoby podle zvláštního zákona, je důvěrným statistickým údajem podle ust. § 2 písm. b) zák. č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě (dále také jen „ZSSS“). Na důvěrné statistické údaje se vztahuje v souladu se ZSSS povinnost mlčenlivosti a tyto údaje lze poskytnout pouze za podmínek stanovených v ust. § 17 ZSSS.“

[8] Rozkladovou námitku, že obec Lichkov je evidenčním úřadem a správcem osobních údajů všech osob s trvalým pobytem na území obce a v případě cizinců s pobytem na území obce delším než 60 dnů a že tedy osobní údaje těchto osob má obec běžně k dispozici, protože je zpracovává a uchovává pro potřebu a agendy obce, shledal předseda ČSÚ ve shodě s návrhem rozkladové komise nedůvodnou. Kromě toho, že tvrzení tvořící její obsah neodpovídá zcela skutečnosti [podle § 5 odst. 3 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech, ve znění pozdějších předpisů, jsou obec a obecní úřad uživatelem údajů o obyvatelích v rozsahu údajů uvedených v § 3 tohoto zákona, s výjimkou údajů podle § 3 odst. 3 písm. r) a s), nelze-li záznam o poskytnutí údajů podle tohoto zákona zpřístupnit, přičemž údaje, jichž je uživatelem, může obec a obecní úřad využívat, jen jsou-li nezbytné pro výkon jejich působnosti], je třeba tuto námitku odmítnout s tím, že ani zmíněná právní úprava obsažená v zákoně o evidenci obyvatel nemůže nikterak omezit vázanost ČSÚ pravidly stanovenými pro poskytování důvěrných statistických údajů v § 17 zákona č. 89/1995 Sb.

[9] Lze tedy uzavřít, že ČSÚ jako povinný subjekt postupoval v rozporu se zákonem, když žádost odmítl z důvodu podle § 11 odst. 3 InfZ, ačkoli ČSÚ v daném případě nevykonával žádnou kontrolní či dozorovou činnost, ze které by požadované osobní údaje získal. Napadené rozhodnutí je proto založeno na nesprávném právním základě, a tudíž nezákonné.

[10] S ohledem na výše uvedené skutečnosti a citovanou právní úpravu dospěl předseda ČSÚ jako nadřízený správní orgán k závěru, že shledaná vada rozhodnutí je natolik závažná, že její odstranění v rámci řízení o rozkladu by představovalo doplnění zásadních závěrů a související riziko zkrácení procesních práv žadatele, zejména jeho práva vyjádřit se k důvodu odmítnutí a práva odvolat se. K těmto nedostatkům musel předseda ČSÚ přihlídnout z úřední moci.

[11] S odkazem na shora uvedené rozhodl předseda ČSÚ v souladu s návrhem rozkladové komise tak, jak je uvedeno ve výrokové části, tj. napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc ČSÚ

Odbor informačních služeb
Oddělení podpory uživatelů

Obec Lichkov
zastoupená .....
starostou obce
IČ 002 79 161
Lichkov 203
561 68 Lichkov

V Praze dne 14. července 2022
Č. j.: CSU-008138/2022-29
Zn.: Z-03978-CEN-22
Počet listů: 3 | Počet příloh: 0 | Listů příloh: 0
Vyřizuje: Mgr. Štěpánka Zelenková
Tel./Fax: 274 052 430
E-mail: stepanka.zelenkova@czso.cz

ROZHODNUTÍ

Český statistický úřad (dále jen „ČSÚ“) jako ústřední orgán státní správy rozhodl o žádosti o poskytnutí informace žadatele: obec Lichkov, IČ 002 79 161, se sídlem Lichkov 203, PSČ 561 68 (dále jen „žadatel“) ze dne 4. května 2022 (dále jen „žádost“), podle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též „informační zákon“ nebo „InfZ“) takto:

Žádost o poskytnutí informace se odmítá.

Odůvodnění:

Dne 4. 5. 2022 bylo ČSÚ doručeno podání žadatele nazvané „Počet obyvatel obci - stížnost na nepřesnost uváděných údajů, žádost o nápravu a uvedení skutečného stavu“, jehož obsahem je mimo jiné i žádost o poskytnutí informace o tom „kteří konkrétní občané s trvalým pobytem v obci Lichkov (jmenovitě) byli ze seznamů Počtů obyvatel v obcích k 1. lednu 2021 a k 1. lednu 2022 vyřazeni, na základě jakých podkladů došlo k jejich vyřazení a jak byly zjištěné údaje validovány“.

ČSÚ žádost žadatele rozhodnutím ve smyslu ust. § 15 odst. 1 InfZ odmítl s odkazem na ust. § 11 odst. 3 InfZ.

Proti rozhodnutí, kterým se žádost o poskytnutí informace odmítá, podal žadatel dne 25. 5. 2022 rozklad. Kromě toho, že zásadně nesouhlasí s rozhodnutím, uvádí jako hlavní námitku podezření, že jde o účelové odmítnutí založené na tom, že ČSÚ požadované informace nemá k dispozici nebo je nemá validované.

Na základě rozkladu žadatele vydal předseda ČSÚ jako nadřízený orgán dne 28. 6. 2022 rozhodnutí o rozkladu, přičemž rozhodl tak, že se rozhodnutí ČSÚ ze dne 19. 5. 2022 zrušuje a věc se vrací Českému statistickému úřadu k novému projednání.

Předseda ČSÚ shodně s návrhem rozkladové komise dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí ČSÚ ze dne 19. 5. 2022 trpí zásadní vadou spočívající v nesprávném právním posouzení věci s tím, že je odmítnutí žádosti založeno na hmotněprávním ustanovení, které na daný případ nedopadá, když ČSÚ žádost odmítl s odkazem na § 11 odst. 3 InfZ, podle kterého se informace, které povinný subjekt získá od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, neposkytují, přičemž povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.

Předseda ČSÚ jako nadřízený orgán však shodně s návrhem rozkladové komise uzavřel, že ze zákonné definice obsažené v ust. § 1 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě (dále jen „ZSSS“) nevyplývá, že by státní statistická služba měla charakter kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti

prováděné na základě zvláštního právního předpisu, tzn. činnosti, kterou by v obecné rovině bylo možné označit jako správní dozor, na kterou ust. § 11 odst. 3 InfZ dopadá, a tedy že ČSÚ jako povinný subjekt postupoval v rozporu se zákonem, když žádost odmítl z důvodu podle ust. § 11 odst. 3 InfZ, ačkoli ČSÚ v daném případě nevykonával žádnou kontrolní či dozorovou činnost, ze které by požadované osobní údaje získal.

Dále je předseda ČSÚ jako nadřízený orgán shodně s rozkladovou komisí toho názoru, že s ohledem na charakter požadovaných informací dopadá na řešenou situaci spíše ustanovení § 8a odst. 1 InfZ, podle kterého informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje, povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Těmito předpisy jsou zejména obecné předpisy týkající se nakládání s osobními údaji, tzn. nařízení EU č. 679/2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ale i případné speciální úpravy jako např. ust. § 17 ZSSS.

Vzhledem k tomu, že v novém řízení o žádosti o informace podle InfZ je ČSÚ povinen v souladu s právním názorem předsedy ČSÚ (jako nadřízeným orgánem) obsaženým v rozhodnutí o rozkladu ze dne 28. 6. 2022 o žádosti žadatele o poskytnutí informace opětovně rozhodnout, rozhodoval ČSÚ o žádosti žadatele ze dne 4. 5. 2022 znovu, a rozhodl znovu tak, že se žádost žadatele o poskytnutí informace ve smyslu ust. § 15 odst. 1 InfZ odmítá, a to v souladu s ust. § 8a odst. 1 InfZ.

Žádost žadatele o poskytnutí informace zněla následovně:

„kteří konkrétní občané s trvalým pobytem v obci Lichkov (jmenovitě) byli ze seznamů Počtů obyvatel v obcích k 1. lednu 2021 a k 1. lednu 2022 vyřazeni, na základě jakých podkladů došlo k jejich vyřazení a jak byly zjištěné údaje validovány.“

Z žádosti žadatele je zřejmé, že žádá poskytnout informace, které jsou osobním údajem fyzických osob podle zvláštního zákona, přičemž dle Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (Nařízení (EU) 2016/679) (GDPR) jsou osobními údaji fyzické osoby veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

Ustanovení § 8a odst. 1 InfZ zní: „Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“

ČSÚ vykonává svoji činnosti v souladu se ZSSS, přičemž tento zákon je rovněž jedním z právních předpisů, který upravuje ochranu osobních údajů fyzických osob.

Důvěrným statistickým údajem podle ust. § 2 písm. b) ZSSS je takový údaj, který umožňuje přímou nebo nepřímou identifikaci jednotlivé právnické osoby nebo který je osobním údajem fyzické osoby podle zvláštního zákona.

Na důvěrné statistické údaje se vztahuje v souladu se ZSSS povinnost mlčenlivosti a tyto údaje lze poskytnout pouze za podmínek stanovených v ust. § 17 ZSSS.

Důvěrný statistický údaj lze poskytnout pouze a jen pro statistické účely za podmínek a subjektům v souladu s ust. § 17 odst. 1 ZSSS. Dále ust. § 17 odst. 2 stanoví, že ve výjimečných případech mohou orgány vykonávající státní statistickou službu důvěrný statistický údaj uveřejnit, poskytnout nebo využít k jinému než statistickému účelu, pokud tak stanoví zvláštní zákon, nebo jestliže osoba, jíž se tento údaj týká, dala k takovému zveřejnění, poskytnutí nebo využití souhlas. Jde-li o údaj o právnické osobě, musí být souhlas podepsán statutárním orgánem. Souhlas musí mít písemnou formu a musí z něho být zřejmé, o jaký důvěrný statistický údaj jde, jak a kým má být využit.

Vzhledem k tomu, že z žádosti žadatele nevyplývá (a žadatel to ani netvrdí), že došlo k naplnění některé z podmínek stanovených v ust. § 17 ZSSS, za kterých lze důvěrné statistické údaje poskytnout, nelze žádosti žadatele o informaci „kteří konkrétní občané s trvalým pobytem v obci Lichkov (jmenovitě) byli ze seznamů Počtů obyvatel v obcích k 1. lednu 2021 a k 1. lednu 2022 vyřazení, na základě jakých podkladů došlo k jejich vyřazení a jak byly zjištěné údaje validovány“ vyhovět, neboť – jak vyplývá z ust. § 8a odst. 1 InfZ – osobní údaje ČSÚ poskytne jen v souladu se ZSSS, tj. v souladu s právním předpisem, který upravuje jejich ochranu.

Ze shora uvedených důvodů tedy ČSÚ žádost žadatele o poskytnutí informace ze dne 4. 5. 2022 odmítl.

Poučení:

Žadatel je oprávněn proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti podat podle § 16 odst. 1 InfZ a § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozklad, a to do 15 dnů ode dne jeho doručení, viz § 83 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu. Rozklad se podává u správního orgánu, který rozhodnutí vydal, tj. u ČSÚ, viz § 86 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu. O rozkladu rozhodne podle § 152 odst. 2 správního řádu jako nadřízený správní orgán předseda ČSÚ.